

Hledání podoby filmového družstva, verze 2.0

Tereza Reichová

Teoretická diplomová práce

Posudek

Jakub Felcman

"A tady trochu odbočíme: nevšimli jste si někdy, například při letmém pohledu na různé české politické situace od obrození do dneška, že způsob nadšeneckého podnikání, rozvržení sil (šéf - Mirek, alter ego - Jarka Metelka, nadějný adept - Jindra Hojer a dva nezbytní bambulové, kteří přese vše udělají dost a dost dobré práce - Rychlonožka a Červenáček) je přímo v reálu tak nápadně podobný tomuto Foglarovu schématu? Prozradíme i proč - jde o málem archetypální schéma amatérismu. Zde je dobré, všude tam, kde má v klukovství o amatérismus jít, je dobré. Jsem jen na pochybách, je-li dobré v profesionálních oblastech veřejné činnosti, odkud je nám bohužel v Čechách tolik známé."

To napsal Jan Lopatka v lektorském posudku na knihu Jaroslava Foglara "Stínadla se bouří". Rychlé šípy stojí na archetypálním schématu amatérismu.

Zmiňuju to tu proto, že... tedy, snad je to zřejmé... že Tereza Reichová ve své diplomové práci v podstatě konstruuje základ pro takové nové, filmové Rychlé šípy. K tomu pak dodávám, že narozdíl od Jana Lopatky bych dnes vsadil celou svoji dosavadní erudici a zkušenosti za to, že je toto schéma, aplikované v profesionálních oblastech veřejné činnosti, nejen "dobré", ale že je v podstatě jako jediné schopné přinést něco v oboru - v našem případě kinematografii - moderní, převratné, nebo prostě jenom nepředvypočítané.

Veden tímto přesvědčením a zároveň přesvědčením, že je nanejvýš aktuální a důležité takováto schémata zkoumat neúnavně a zevrubně, jsem vedení diplomové práce Terezy Reichové přijal.

Při přípravách práce jsme se shodli na formě, která bude mít co možná nejosobnější ráz, a na snaze zakomponovat do práce co nejvíce vlastních praktických zkušeností autorky.

Chtěli jsme tím způsobem ve výhodu obrátit starou slabinu FAMU coby "praktické školy univerzitního typu": požaduje sice teoretické diplomové práce, ve výuce však chybí čas i nástroje k tomu, aby pro takové práce dostali studenti dostatečný metodologický základ. Pokud se tedy pokusí o teoretickou diplomovou práci vykazující znaky např. dobové práce na filosofické fakultě Karlovy Univerzity, buď uspějí, ovšem proto, že disponovali nástroji, které si osvojili mimo FAMU, anebo selžou, neboť zmiňovanou formu nakonec jen imitují: iluze odbornosti tu využívají coby ornamentu.

Student "praktické školy univerzitního typu" má ovšem od svého kolegy ze školy "nepraktické" výhodu v tom, že je bezprostředně přítomen fázi, v níž se tvoří data, s nimiž onen druhý student následně pracuje - a o této tvorbě dat může tedy přinést jedinečné a cenné svědectví.

Tereza Reichová svoji práci staví coby svědectví o přípravách filmového družstva. To určuje řazení i obsah a formu kapitol (úvodní dvě kapitoly formy manifestu a explikace, následující dvě kapitoly formy populárně naučného článku z oboru ekonomie, jsou svědectvím o přípravě teoretického

základu pro praktické uplatnění a popisem několika dosavadních úspěšných aplikací modelu v jiných oblastech; pasáž věnovaná případu filmu Marijka Nevěrnice shrnuje záznamy o jediném dosavadním případě filmu realizovaného filmovým družstvem). Závěrečné pasáže nakonec obhajují nejen celé schéma, ale i jeho označení.

Vnímám z toho důvodu celou práci cennou pro bezprostřednost zaujetí tématem a upřímnost přesvědčení autorky. Díky těmto kvalitám ji považuju za dílo vhodné sloužit coby jeden ze zdrojů dat nějaké další teoretické práce, např. věnující se šířeji způsobům české filmové produkce desátých let jednadvacátého století.

Mimo to mně to nedá: text vnímám zároveň i jako dobrý scénář vzdělávacího dokumentárního filmu.

Tereza Reichová postupovala způsobem, jaký jsme předem stanovili, a práci jsme pravidelně a dlouhodobě konzultovali. Až na drobné výhrady formálního rázu (zejm. v případě zápisu citací) k výslednému tvaru nemám připomínek, dosahuje myslím všech cílů, jež jsme si stanovili.

Doporučuji práci k přijetí a navrhuju známku A a to zejména s ohledem na přístup autorky k psaní práce a s ohledem na aplikaci nástrojů, jež měla pro přípravu takové práce k dispozici.

V úctě,

dne 3. 10. 2016 v Praze

Jakub Felcman

